

විසඳුගැනීම සඳහා මාර්ගයක් පාලනය නොමැති සංහිදියාව ප්‍රශ්නය දෙසට යන විට බුදු දහමේ එන හේතු-ඵල දහම වටහා ගැනීම වැදගත්ය. එහි ඇත්තේ ඊර්ෂ්‍යා සම්බන්ධතාවක් නොවේ. හෙවත් "මේ හේතුව නිසා මේ ඵලය ඇතිවුණා" ආදී වශයෙන් නොවේ. ඊට එනා ගොස් විවිධ හේතු නිසා ඵල නිර්මාණය වීමකි. ඒ මොහොතේම ඒ හේතුවලින් ඇතැම් දේ තවත් හේතු සමග එක්වෙමින් වෙනත් ඵල නිර්මාණය කරයි. ඇතිවුණු ඵලයද ඵලෙසම නොපවතී. එම ඵලයද තවත් ඵල සමග එකතුවෙමින් අලුත් ඵල හදයි. ඒ ඵල හේතු බවට පත්වෙමින් නැවත නැවතත් ඵල හැදේ.

සංහිදියාව ඇති කිරීම පිළිබඳ ප්‍රශ්නයට පිළිතුරක් කරා ප්‍රවේශ වීමේදී ඒ විවිධ හේතු පිළිබඳ අවබෝධය අනන්‍යවශය යැයි මම සිතමි. එසේ නොමැතිව කුමක් හෝ එක් හේතුවක් හඳුනාගෙන එයට පිළිතුරු දීමට යනවිට ඒ හා බැඳුණු අනෙකුත් හේතුන් අපට අසුචි නැති නිසා එම මතභේදයක්

සුතුද? ඉඩම් අයිතිය ලබාදිය යුතුද? ආදී වශයෙන් එක් කරුණක් පමණක් විසුත්තව ගෙන කතා කිරීම ඉදිරි ගමනට බරපතල ප්‍රශ්නයක් වනු ඇත.

සංහිදියාව යන්නට බොද්ධ පසුබිමක සිට මම යෝජනා කරන්නේ 'සුවපත්වීම' යන වචනයයි. 'සුවපත්වීම' යන වචනය තුළට ඇතුළත් වන්නේ

බුදු පිළිමය දැක ඇතිවන මර බිය සහ සංහිදියාව පූජ්‍ය ගල්කන්දේ ධම්මානන්ද හිමි (කැළණිය විශ්වවිද්‍යාලය)

හේතූන් ප්‍රශ්න හැටියට මතු වීම සිදුවේ. අප අතර යහපත් සම්බන්ධතා සහිත ඉදිරි ශ්‍රී ලංකාවක් ගැන සිතන්නේ නම් එහිදී ප්‍රාග්ධන නිසි අවුරුදු කාලයක් අපි අත්විඳි ඉතාම වේදනාකාරී අත්දැකීම පසුබිමෙහි තබාගත යුතු යැයි මම සිතමි. එය මම දැකීමට අවධාරණය කරමි. උතුරු-දකුණ හේදයකින් තොරව මිනිසුන් මුහුණ පෑ විපත්, දරුවන්ට දෙමාපියන් අහිමිවීම, රටහැර යාමට සිදුවීම, තමන්ගේ ඉඩම්වලට හවමත් යාමට නොහැකිවීම, දකුණේ හමුදා සාමජික පවුල්වලට සිදුවූ විනාශයන්, රටක් ලෙස 1948දී නිදහස ලැබීමෙන් පසු මේ දක්වා අප ගමන් කොට ඇති ගැන කොතරනද ?

මම කලින් සඳහන් කළ ආකාරයෙන් බරපතල විපතට මුහුණ දුන් තෝරාගත් පිරිස පමණක් නොවේ. සමස්ථ ජනතාවයි. සංහිදියාව ගැන බලාපොරොත්තු ගැබිය හැක්කේ සියලුම දෙනා සුවපත් විය යුතුය යන තැනින් පටන්ගතයොත් පමණි.

බරපතල වේවා, සුළු වේවා අපි සියලු දෙනාම තුවාල ලබා ඇත. එබැවින් අපි සියලු දෙනාම සුවපත් විය යුතුය. ඉදිරියේදී අපි ජාතිවාදයෙන්

සාකච්ඡා කළේ ශ්‍රීලාල් සෙනෙවිරත්න

අවශ්‍ය වන්නේ, සුද්ධියට කිසිදු ආකාරයකින් සම්බන්ධ නොවූවද ප්‍රචාන්ති නැරඹීම වැනි කාරණයකින් පමණක් දරුණු බෝම්බ පිපී රීමක් ඇසූ දුටු කෙනෙකු පවා හානි වූ ආධිපත්‍යයක් සහිත කෙනෙකු ලෙස පිළිගෙන එවැනි පිරිස් පවා ඇතුළත් වූ සුවපත්වීමකි.

කලින් කී පරිදිව සමුප්පාදය පිළිබඳ අදහසෙන් ප්‍රකාශ කෙරුණේද මෙයින් කිසිවෙකුත් විසුත්ත නැති බවය. තුවාල වල ප්‍රමාණය

තොරව මිනිසුන් එකිනෙකාට මානව ගරුත්වයක් සහිතව ජීවත්වීමක් හඳුනාගන්නේ නම් මම එය සුවපත්වීමක් ලෙස හඳුනාගනිමි. ඒ සුවපත්වීමට ලක්විය යුතු තුවාලවල ප්‍රමාණයන් එකිනෙකට

33 වන පිටුව

දශක තුනක සුද්ධියකට මහ පෘදු සිංහල-දෙමළ ජාතීන් අතර සංහිදියාව බිඳවැටීමේ බේදවාචකයෙන් පසු රට තල්ලු වෙමින් තිබෙන්නේ ඊටත් එනා යාහැකි ව්‍යසනයක් දෙසටය. ඕනෑම මොහොතක ඉතා කුඩා සිදුවීම් මුල්කොට ගෙන වුවද රටම දවා ඇති කළ හැකි ආකාරයෙන් සිංහල-මුස්ලිම් ජාතිවාදී හිත්තක් අවිලිමට අවශ්‍ය ජීවලන උෂ්ණත්වය දැනටමත් ජාතිවාදී අන්තවාදීන් විසින් සම්පාදනය කරනු ලැබ තිබේ. මෙහිදී මැදිහත්වන එක් ප්‍රමුඛ පාර්ශ්වයක් ලෙස පෙනෙන්නේ හික්කුන්වහන්සේලාය. ඉන් බහුතරයකගේ ප්‍රවේශය සිංහල බොද්ධ අන්තවාදය ඔස්සේ වුවද හික්කු සමාජය තුළම එම සම්ප්‍රදායික සීමාවෙන් බිබිබෙහි කටයුතු කරන අතරලෝකස්කන්ද සිටිති. මෙහි ඉදිරිපත් කෙරෙන්නේ එවැනි හික්කුන්-වහන්සේ හමකගේ සමාජ ආමන්ත්‍රණයකි.

සංහිදියාව පිළිබඳ සාකච්ඡාවට මා ප්‍රවේශවන්නේ බුදු දහම මුල් කරගනිමිනි. මගේ දැකීම පෙළ ගැසී ඇත්තේ ඒ මගින් බැවිනි.

බොද්ධ ඉගැන්වීම්වල පියවර තුනක ක්‍රමවේදයක් ඉදිරිපත් කොට තිබේ. සුනාට, ධාර්මට, වරාට යනුවෙන් එය පාලි වචනයෙන් ඉදිරිපත් කළ හැකිය. සුනාට යනු යම් කරුණක් පිළිබඳව දැනුම එක් රැස් කිරීමය. ධාර්මට යනු එලෙස එක් කරගත් දැනුම තමන්ගේ දැනුමක් බවට පත්කරගැනීමය. වරාට යනු ඒ දැනුම තමන්ගේ ජීවිතය තුළ ප්‍රායෝගිකත්වයට නැගීමය.

මෙයින් වඩාත් වැදගත් වන්නේ තුන්වන පියවරය. පළමු සහ දෙවන පියවර වැදගත් වන්නේ තුන්වන පියවරට යාම සඳහා අවශ්‍ය පදනම හා ශක්තිය ගොඩනගා ගැනීම සඳහාය.

අපි සියල්ලන්ම විවිධාකාරයෙන් පීඩාවට පත්කරන ලද, එමෙන්ම තවමත්

My World
By Shanika Somatilake